

שלושה במושבה

צימרים וחדרים דיסקרטיים

צימרים לזוגות
ימי הולדת · ימי נישואין
ליל כלולות בסוויטה ייחודית
בר משקאות חופשי
חניה דיסקרטית · פרטיות מוחלטת
24 שעות

www.swita.co.il סמוך לצומת ביולו
טל. 050-3991100

היתה לי פולקסווגן, וכשנסעתי עם אשתי וראיתי בצד הדרך חתיכת עץ הייתי עוצר ומרים אותה, ואומר לאשתי 'את רואה? הנה חתיכת עץ'. ושמרתי אותה כי אמרתי שאת חתיכת העץ הזו אני אצטרך"

משמוצו צור, דצמבר 2009

עצת העיר רחובות דרך רשימה אחרת. צור הצטרף לעוץ סלנט כמספר שתיים. באותן הבחירות סלנט התמודד עם לראשות העיר מול שוקי פורז, ולא הצליח להגיע לראשות העיר אבל זכה בשני מנדטים למועצת העיר. סלנט הפסיד בהתמודדות מול סלנט לראשות העיר בבחירות מיוחדות בעקבות פרישתו של פורז. אחרי הבחירות בירכתי את מלול על זכייתו, אמרתי לו שההצלחה שלו היא ההצלחה שלנו והכישלון שלו הוא הכישלון שלי. זה ממני בכל אופן תקבל את כל הגיבוי שרק תרצה ומתי שתבקש. כי יש לי מה לתת ולתרום ולכן הגעתי למועצה, סיפר צור בעבה ואכן, הוא העניק גיבוי מלול וכמה חודשים אחרי שנכנס לתפקיד ראש העיר, צור הצטרף לקואליציה.

העץ הנדיב

צור נחשב לאיש עסקים מאוד מוערך, בעיקר משום שבנה את עסק קור לבד ובמו ידיו. הוא גדל בכפר גבירול וסיים את לימודיו בבית הספר היסודי ממלכתי ח'. מהפכר לא התנתק כל חייו, למרות שבשנים האחרונות עבר להתגורר בקרית ההגנה שגם בה בנה מספר פרויקטים. "היום חלק גדול מהכפר מסתכל עלי כעל מודל לחיקוי", סיפר באזור ראיון, "מיני והגיטות שלי גרים בכפר, המשפחה של אשתי גרה שם והוריה כיום גרים שם. יש לי שם הרבה משפחה וחברים. אם הייתי גדל באחת השכונות היוקרתיים פה בעיר או אולי הייתי מאחד הקבלנים שלא היו מחויקים מעמד 30 שנה, ככה אני רואה את זה. גדלנו ארבעה בנים בבית ולפעמים לא היה אפילו מה לאכול, היינו חיים בצמצום. אמא שלי הייתה מכינה תה, טובלת בו בייסקווין, ואת זה היא הייתה מורחת על הלחם ועם זה היא הייתה הולך לבית ספה. אמא שלי הייתה מחלקת בננה לארבע, כל אחד היה מקבל רבע בננה ועם זה הייתי הולך לבית ספה את הניק בית הספר, למשל, תפרו לנו. הייתי הולך עם תיק תפר לא מותג של חרשות, אין לא היה את הרבר הזה. אני מעריך כל דבר וכך אני מתנה את הילדים שלי, אני לא מסוגל לראות שזורקים אוכל. כשהבן שלי אוכל ואני רואה שגשאר לו הרבה כאלות, או אני מעיר לו שבפעם הבאה ייקח חצי מנה ומוכיר לו שיש אנשים שאין להם גם את זה כיום, אז שלהבא ידע כמה לשים בצלחת. בכל זאת, אני שמח שגדלתי ככה והייתי בתקופה הזאת שהי מדינה עוד הייתה בחיתוליה, עד שנות ה-60 כשהמדינה הייתה רק בת 12 שנה, אנשים גרו באוהלים, מעברות וציריפים. שמע, זו התמודדות, גדלת בפרדסים ובין תפוחים. זה משהו אחר לגמרי."

לאחר לימודיו בבית הספר היסודי המשיך צור ללימודים בתיכון הקלאסי בצומת כנרת, שם סיים את לימודי התיכון. את שירותו הצבאי עשה צור בחטיבה 401 של השירות, ולאחר השירות, כשמלאו לו 21, נישא לשולה, שהייתה אז בת 18 בלבד. "את שולה הכרתי בכפר בשכונה. עברתי תחילה כפועל בניין פשוט, סתמתי בלוקים ועבדתי חצי קשה", סיפר ל"העיר ערים", "כשהשתחררתי מהצבא אני הגיע אלי ואמר לי שפעם הוא נתן לאחד הגדול 3,000 לירות לתחנה או הוא נתן גם לי. לקחתי את הכסף והלכתי לאלום ברחובות שנקרא אז 'אור גליל' בפרוץ העיר, מעל בנק המזרח. הגעתי לשם לבד וניגשתי תי לבעל האולם, ביקשתי ממנו לארגן לי אירוע חתונה בהשתתפות 350 איש. נתתי לו מקדמה. הגיע הזמר ניסים סרוסי והופיע ולאחר מכן הייתי צריך לשלם לכולם מהמתנות שקיבלתי כי נגמר לי הכסף. אחרי ששילמתי הכל גיליתי שגשאר לי בכיס מהמתנות 600 לירות שאותם שכרנו אשתי ואני דירה בנס ציונה. ברויך או החלה מלחמת יום הכיפורים ולאחר מכן קיבלתי דירת שלושה חדרים בשכונת רניה ברחובות שיוערה לזוגות צעירים ועולים חדשים. שם גילדו שני ילדי גיא ורנה. משם עברנו לרחוב ההגנה לדירת שלושה חצי חדרים, שם נולד בני מור ומשם לשכונת הבעל שם טוב לדירת פנטהאון שם נולד ליה בני עידן. בשנת 1997 בניתי את ביתי בשכונת ההגנה ברחובות, שאותו אני ואשתי עיצבנו ובו שמנה חדרים הכוללים סאונה וג'קוזי, מה שהם רק רוצים, והכי חשוב אירוח טובה, חמה ומשפחתית. הילדים שלי מגיעים לארוחת שישי וכולם נשארים בבית עד צאת השבת, ככה זה כל שבוע."

"תמיד נחשבתי לאחראי מביא אתה, ותמיד עודתי למשפחה בכל עת ובכל דרך אפשרית. גם באבי ובאמי טיפלתי לפני מותם, בין אם זה בהשקעה בספיט או בכל טיפול אחר. להורי הייתה משפלת צמודה 24 שעות, אבל אם הייתה מטפלת או משפלת שועבו את הבית או הוכתה נפלתי עליהם. כיבוד אב ואם זו זכות, כך אני רואה את זה, גם אשתי ואנחנו מאוד משפחתיים."

תמיד, גם כשהגיעו להצלקות ולמעמד כלכלי גבוה, הקפיד צור לו טיפ מדין הגיע, וכך את כל הדרך חקשה שטענה מילד במשפחה דלת אמצעים ועד ההצלחה של חברת הבנייה "חיתה לי פולקסווגן, וכי שנסעתי עם אשתי וראיתי בצד הדרך חתיכת עץ הייתי עוצר ומרים אותה, ואומר לאשתי 'את רואה? הנה חתיכת עץ'. ושמרתי אותה כי אמרתי שאת חתיכת העץ הזו אני אצטרף מה זה נתן לי בעצמי זה נתן לי להעריך כל דבר, לשמור על כל דבר, וזה לא בא מקמצנות אלא זה בא ממקום שאין לך, אבל אתה הצטרף את אותו דבר, או אני לא ורויך כלום. אני נושא את הכל לאחריים כבר בגידול עובדה אותי לשמור ולא להיות פרוץ".